

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXI.

ZATURDAG den 21sten OCTOBER 1843.

N. 42.

Aan het *Journal des Débats* wordt het volgende artikel omtrent de financiële aangelegenheden van Noord-Amerika ontleend:—

“De tydingen uit de Vereenigde Staten geven eene merkelyke betering in den financiële en handels-toestand van het land te kennen. De publieke fondsen der staten herstellen zich algemeen. De fondsen der staten, die hunne betalingen geschorst hadden, deelen niet slechts in die ryzing, maar zy ondervinden die nog sterker, juist omdat zy lager gevallen waren. Die van den staat van Pensylaniën, by voorbeeld, zyn weder geklommen tot 50; die van Indiana en Illinois staan op 40 aangeteekend. Die handels-escompte, die op een hoog tarief geschiedde, is thans te Nieuw-York en te Philadelphia lager, dan voor de crisis.— In de eerste dier beide steden is het papier der aanzienlykste huizen tegen 4 pct. verhandeld geworden. Het gereede geld is van alle kanten toegevloeid en in de Staten, waar de betalingen in geld niet gestaakt zyn geweest, zyn de banken er ruim van voorzien. Men begint het zelfs weder uit te voeren. Ook heeft men grond zich te vleijen, dat de omloop van geld in de andere Staten insgelyks weder beginnen zal, nu dat de bankbreuk de likwidatie van de meeste dier banken beëindigd heeft. Er zal ten minste eene algemeene poging in dien geest worden gedaan, en met meerdere kans van slagen, dan vroeger. Dit herstel van het partikulier credit, deze weder-verschyning van een ver-tegenwoordigend teeken, minder fictief dan het geheel van het gereede geld afgescheiden papieren geld, zou weldra gevolgd worden door het herstel van het credit der Staten. Dit zou het einde der crisis zyn; maar hierop durven wy nog niet rekenen.

“Niet, dat het Amerika aan hulpbronnen ontbreekt en dat ook zelfs de staten, die het diepst onder hunne schulden gebukt gaan, zich niet in staat zouden bevinden aan hunne verbindtenissen te voldoen, zoodra de handel slechts zynen gewonen loop hernomen zal hebben. De staten, waarvan de schulden de zwaarste zyn, hebben er, in evenredigheid, geene grootere dan Engeland of Holland. De bevolkingen zien er zich bevryd van de lasten, welken de staatkundige balans van Europa voor die natiën der oude wereld noodzakelyk maakt. Ook is derzelve arbeid meer winstgevend, omdat men in Amerika nog niet anders bebouwt dan de vruchtbaarste landen, en dat de landbouwer, tevens eigenaar zynde van het land, hetwelk hy bebouwt, en alzoo geene pacht aan wie het ook zy hebbende te betalen, al de voordeelen voor zich zelve houdt. De natuur heeft hun, tot vervoer voor hunne waren, onvergelykelyke waterwegen geschonken; en eindelyk de Anglo-Amerikanen zyn byzonder voor den arbeid geschikt. Maar die bevolkingen zyn niet aan belastingen gewoon en daaraan zullen zy zich even-

wel moeten gewennen. Zal nu het gevoel van hunne nationale eer, die voor het oog van geheel de verdere wereld zoo zeer gevaar loopt, aangespoord door den prikkel van den tegenspoed, die zich na de bankbreuk heeft doen gevoelen, reeds nu vermogend genoeg zyn, om die bevolkingen zich naar de noodzakelykheid te doen voegen van zware belastingen, hoedanige er ter voorziening in de renten van de schulden der staten benodigd zullen wezen? Men mag dit in twyfel trekken; maar van dit oogenblik af zal Amerika, zoodra het zulks wil, zich onttrekken aan den verderenden toestand, in welken de crisis het gebragt heeft. Heeft het evenwel reeds dien heilzamen wil? Ziedaar de geheele vraag, en wy gelooven niet, dat dezelve, voor als nog, bevestigend te beantwoorden is.

“De correspondentien duiden evenwel aan, dat de lasten van den tegenspoed gehoor in Amerika gevonden hebben. De Amerikanen van alle klassen hebben hunne byzondere uitgaven nog sterker verminderd, dan in evenredigheid van de vermindering der opbrengsten, welke hun arbeid hun oplevert. De gewezen stoffen van weelde, welke Frankryk en Engeland hun toezonden, zyn grootendeels door grovere stoffen vervangen. Ook het Congres heeft de uitgaven der federatie nagenoeg voor de helft verminderd. Wy hebben voor ons liggen het budget van het laatste half jaar van 1843 en 1844, hetwelk thans gestemd is geworden. De som der gestemde allocatiën bedraagt voor dat tydvak van achttien maanden 29,214,000 dollars. Dit is op de schaal van niet meerder dan 19,470,000 dollars over het jaar.— Te dien einde heeft men in het leven moeten snyden; men heeft de bezoldigingen verminderd en al de ondernemingen, die niet hoogst dringend waren, en zelfs ook sommige van deze gestaakt. Zoo onder anderen is er tot het bevaarbaar houden van de groote westelyke rivieren, den Ohio, den Mississippi, den Missouri, den Arkansas, niet meerder aangewezen, dan eene onbeduidende som van 66,600 dollars 'sjaars. Op deze wyze bestendigt men eenen staat van zaken, die aan den handel groote opofferingen kost, want vele stoomboten, door de afzakkende boomstammen, die men in het vaarwater gelaten heeft, gespleten wordende, gaan met derzelve ladingen verloren.

“Inmiddels beginnen eenige, met groot bezwaar, voortgezette openbare werken derzelve voltooiing te genaken en openen dezelve nieuwe bronnen van rykdom voor het land. Nog onlangs is een yzeren spoorweg van 965 kilometers, die onder verschillende maatschappijën verdeeld is, tusschen Boston en het net der groote binnenlandsche meeren voltooid geworden.— In Georgiën is een yzeren spoorweg, die de kust-streek aan de katoen-districten verbindt (*de central rail-road*) op eene lengte van 248 kilometers voor den handel open-

gesteld geworden. Een andere, die de havens van Baltimore met de westelyke streken verbindt, heeft bereids eene lengte van 286 kilometers. Een vierde, die van Cincinnati uitgaat, en een vyfde, die nieuwe markten aan Nieuw-York moet openen hebben reeds, de eerste 45, en de andere 113 kilometres aan het gebruik geleverd.

“Opmerkelyk is het volgende: te midden van de algemeene verlegenheid zien de westelyke streken, in welke de jeugdige, aan de oevers van den Missisipi, van den Ohio en van de groote meeren, gelegen staten gevestigd zyn, hunne voortbrengselen en hunnen ruilhandel buitengemeen toenemen. Uit een, aan het congres ingediend, verslag blykt, dat de uitvoeren der aan de groote meeren gelegen staten, die in 1836 niet meer bedroegen dan 2,479,000 dollars, in 1841 gestegen zyn tot 37,292,800 dollars, de invoeren zyn in dat zelfde tydsverloop van 15,079,400 dollars gestegen tot 35,670,400 dollars. In 1836 was de Amerikaansche handel evenwel op deszelfs toppunt van bloei, en sedert is de algemeene beweging van den ruil handel afnemend geweest. Gedurende de laatste verloop jaren hebben de Amerikanen zich met verdubbelde veerkracht op den landbouw geworpen, en de staten van het westen wyden zich byna uitsluitend daaraan. Deze onvermoeide en vernuftige landbouwers zyn er in geslaagd, granen en vee, van by de overige wereld onbekende pryzen, en by ontzettende hoeveelheden, te verkrygen. Zelfs nu, in weerwil van de hooge regten, wie zou dit hebben kunnen verwachten, ziet men graan, meel, smeer en gezoute waren van uit het midden van het Amerikaansche vaste land, met voordeel aangevoerd worden op onze markten van Bretagne en op die van Engeland, alsmede in de havens van de Middellandsche zee en in die van den Oceaan. In het westen heeft men in de tien laatste jaren steden van 6000, 8000 en 10,000 zielen als uit den grond zien ontstaan. Het zyn Chicago, Cleveland, Milwankie, Michigan city. Op het net der groote meeren varen meerdere stoomboten, dan op de Middellandsche Zee. Op den Mississippi en den Ohio, naar welke de westelyke streken slechts een gedeelte van derzelve voortbrengselen vervoeren, telde men in 1841 een getal van 230 booten, metende te zamen 39,000 tonnen. In 1842 telde men er 450, metende 90,000 tonnen en bemand met eene ekwipaasje van 16,000 koppen; behalve deze booten telt men nog 4000 platte vaartuigen, die 20,000 mariniers bezig houden.— De waarde der ladingen, die den Mississippi afzakken, kan men op 130,000,000 dollars en die der ladingen, welke die rivier worden opgevoerd, op 110,000,000 dollars begrooten. In de meeste staten van het westen verdubbelt zich de bevolking in minder dan tien jaren tyds. Deze streek zal eerlang de wet aan geheel Noord-Amerika schryven.”

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 20 October 1843.

AIZOO de personen van **JOHANNA HOOFT** en **ELEONORA HOOFT**, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim hebben geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de haar in eigendom aantomende slaven jongen genaamd **STEPHANUS LEOPOLD**, oud 10 jaren, zoon van **MAGDALENA**, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaven jongen mozt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeerd regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezès eilands aantekening te doen; zulende, na verloop van dien tyd, de vereiscrite brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 20 October 1843.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 28 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 20½ Onzen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zulende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pøene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaaldebrieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Isaac Penheiro.
Antonio Barroj.
Penso & Brandao.
Maria Ezeonogiror.

E. de Vries Lescur.
Alejandro Hatman.
Francisco Schotborgh.
E. Henriquez.

Curaçao den 20 October 1843.
De Commiss, belast met de
post-directie,
C. GORSIRA.

OPROEPING.

DE ondergeteekenden Executrice en Excuteur in den boedel en de nalatenschap van wylen den Heer **BAREND HENDRIK JOOSTEN PLETSZ**, roepen al de genen op, die eenige pretentien tegen den opgezegden boedel mogten hebben, om dezelve intelleveren, ten einde dien boedel tot liquiditeit te brengen.

Curaçao den 20 October 1843.
Dew. B. H. J. PLETSZ.
J. DE VEER Jz.

C U R A Ç A O .

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
OCTOBER 1843.

V. M. Zondag den 8 te 6 u. 44 m. 'smorgens.
L. K. Zondag den 15 te 9 u. 18 m. 'savonds.
N. M. Maandag den 23 te 3 u. 2 m. 'smorgens.
E. K. Zondag den 29 te 10 u. 10 m. 'savonds.

Met de aankomst van de amerikaansche schoener **ONTARIO** heeft men vernomen, dat de amerikaansche brik **ABEONA**, op den 6 July jl. van deze haven naar Amsterdam vertrokken, op den 16 Augustus in Texel is aangekomen.

Met datzelfde vaartuig zyn alhier Nieuw Yorksche Couranten ontvangen tot de dagteekening van den 28 September, met bezigten uit Europa tot den 5 dier maand.

De Koningin Victoria is by Koning Lodewyk Philips een bezoek gaan afleggen. Op den 2 September is Hare Majesteit, vergezeld van Prins Albert, te Treport aangekomen en van daar naar Chateau d'Eu vertrokken. Men zal wel bezeffen met hoe veel plegtigheden de koningin van Engeland in Frankryk ontvangen is geworden. Koning Lodewyk Philip is met zyn gansche gezin de britsche koningin te gemoet gegaan tot aan boord van de koninklyke sloep. Toen HH. MM. aan wal stapten, werd de lucht gevuld met de kreten van "Vive la Reine! Vive le Roi!" en met de

britsche nationale lied *God save the queen*, gespeeld door het korps muzikanten van het 1ste regement Karabiniers.

Te 7 ure 's avonds kwam de koninklyke cavalcade te Eu aan.

Het is, zegt men, meer dan drie eeuwen geleden dat de souverainen dezer landen, elkander in zoodanige omstandigheid bezocht hebben.

De vloot, welke by die gelegenheid te Portsmouth verzameld was, bestond uit dertig oorlogsvaartuigen van alle grootten, op dewelke zich bevonden 5000 officieren van hoogen rang. De vloot ten dienste van H. M. was onder de bevelen van Sir C. Rowley, en bestond uit drie driedeks linieschepen: de *St. Vincent*, het vlagschip, van 120 stukken geschut, de *Caledonia* van 120, de *Camperdown* van 120, de *Formidable* van 84; twee fregatten: de *Warspite* van 50, de *Inconstant* van 36; de korvet *Grecian* van 16, de brik *Dolphin* van 3 stukken geschut. De stoomvaartuigen, welke het koninklyke yacht moesten volgen: waren de *Cyclops*, de *Lightning*, de *Prometheus* en de *Ariel*.

Wanneer men de engelsche Couranten mag gelooven, zegt *Le Courier*, dan heeft Koning Lodewyk Philip aan de Koningin Victoria beloofd, Hare Majesteit, nog in dezen herfst, een tegen bezoek te geven.

Het koninklyke gezin van Frankryk is op den 26 Augustus een groot gevaar ontkomen, terwyl het in de ommestrecken van Eu uit ryden ging. De koning, de koningin, de prinsen en de princessen en de kleinkinderen, tien in getal, waren gezeten in een familie rytuig, toen drie van de paarden, by het overgaan van eene brug, verschrikt door het bulderen van het geschut, in de diepte sprongen. Gelukkiglyk werden de trekriemen van het vierde paard vroegtijdig afgesneden, vóór dat het tyd had deszelfs leiders te volgen, anders zou het gansche koninklyke gezin in eenen afgrond gestort zyn en den dood gevonden hebben.

Op den 24 Augustus is het engelsche parlement geprorogeed geworden met eene troonrede, welke eenige belangstelling heeft opgewekt ten aanzien der staatsaangelegenheden van Ierland. Wy hebben een gedeelte van deze aanspraak overgenomen, waaruit men zal opmerken, dat de koningin stellig verklaard heeft zich krachtadiglyk te zullen verzetten tegen de bewegingen der Unie verbrekers, doordien de eenheid der wetgevende magt het eenige middel is om de duurzaamheid en welvaart van het ryk te verzekeren.

De Heer O'Connel vaart hevig uit tegen de aanspraak van de koningin en zegt, dat het de Ministers zyn, die de koningin de woorden in den mond gelegd en die een welbehagen hebben in den rampvollen toestand van Ierland.

Intusschen gaat hy voort met rasso schreden ter erlanging der verbreking van de unie. In eene der jongste byeenkomsten van de Unie verbrekers (Repealers) heeft hy het plan voorgelegd ter herstelling van het Parlement te Dublin, hetwelk, naar het schynt, uit 173 gedeputeerden zal bestaan. Een ander gewigtig document is de verklaring der Iersche gedeputeerden, waarin zy uitvoeriglyk de oorzaken des tegenwoordigen toestand van Ierland, deszelfs behoeften en deszelfs eisschen tegen Engeland open leggen, welke verklaring besloten wordt met eene soort van protest tegen het parlement van Engeland, wanneer hetzelfde niet van gezindheid verandere.

Het volgende is het gedeelte van de troonrede betreffende Ierland:—

Myne Lords en Heeren!

In eenige districten van Walis is de openbare rust verstoord geworden door onwettige vereenigingen en onlusten, welke niet in betrekking staan met staatkundige oorzaken. Er zyn door my maatregels genomen, welke ik het doelmatigst geoordeeld heb tot stuiting der openbare gewelddadigheid en ter opsporing en bestraffing der overtreders.

Ik heb te gelyker tyd een onderzoek bevelen naar de omstandigheden, welke aanleiding gegeven hebben tot wederspanningheid en opstand, in een gewest, dat zich ten allen tyde heeft onderscheiden door goede orde en willige gehoorzaamheid aan de wet.

Met de meeste belangstelling heb ik de

aanhoudende pogingen, welke gemaakt worden om ontevredenheid en misnoegen onder myne onderdanen in Ierland aantestoken, en hen tot verzoek van eene intrekking der wetgevende vereeniging aanzeteten, gade geslagen.

Het was, en het zal altoos myn ernstig verlangen zyn om dat land in eenen volmaakt regtvaardigen en onpartydigen geest te besturen en met het parlement mede te werken tot het daarstellen van zulke veranderingen in de bestaande wetten, welke zullen kunnen strekken tot verbetering der maatschappelyke belangen en tot ontwikkeling der natuurlyke hulpbronnen van Ierland.

Innig overtuigd, dat de wetgevende vereeniging niet minder noodzakelyk is ter bereiking dezer oogmerken, dan ter onderhouding der kracht en duurzaamheid van het ryk, zoo is het myn stellig voornemen om met uwe medewerkingen onder den zegen der Goddelyke Voorzienigheid, den grooten band der betrekking tusschen de beide landen ongeschonden te bewaren.

Ik heb my onthouden buitengewone magt te vragen tot tegenwerking der vyan-delyke plannen tegen de eendragt en het welzyn myner bezittingen en dit zoo wel wegens myne ongeneigdheid om het vermogen der gewone wet te mistrouwen, als wegens myne berusting in den goeden wil en de vaderlandsliefde van myn volk, en op de plegtige verklaring van het parlement ter ondersteuning der wetgevende vereeniging.

Ik houd my verzekerd, dat diegenen van myne getrouwe onderdanen, die invloed en magt in Ierland bezitten, met hun uiterst vermogen een stelsel van verderfelyke rusteloosheid zullen trachten tegen te werken, hetwelke de nyverheid verhindert, de vooruitgang van dat land vertraagt, en tevens de gevoelens van onderling wantrouwen en hardnekkigheid tusschen verschillende klassen van myn volk aankweekt.

De Ex-regent van Spanje was aan boord van de *Prometheus*, een engelsch stoomvaartuig, ter reede van Bayonne aangekomen. Zyn gansch gevolg was er aan wal gegaan, hy bleef aan boord en ontving bezoek van eenige der autoriteiten der plaats. Op den 21 Augustus kwam hy aan boord van de *Malabar* te Portsmouth aan en verzocht aan den Admiraal Sir C. Rowley, om met de *Prometheus*, gewapend stoomvaartuig, naar Havre de Grace te vertrekken ten einde Mevrouw Espartero te gaan afhalen; op den 22 des morgens kwam hy te Havre aan, vond zyne vrouw aldaar, en keerde met haar naar Engeland, alwaar hy op den 23 te 11 ure vooremiddag behouden te Woolwich aankwam.

De Ex-regent heeft een zeer goed onthaal in Engeland gehad, en heeft achtervolgens het bezoek ontvangen van de voornaamsten van het land. Lord Wellington, de Ministers Peel en Aberdeen zyn lang by hem vertoefd. Op den 26 zou hy een bezoek van Prins Albert ontvangen en zou vervolgens by de koningin een bezoek afleggen.

De Generaal O'Donnel was reeds naar de Havana vertrokken om het gouvernement aldaar te aanvaarden.

Het britsche gouvernement heeft, even als het fransche gouvernement, het nieuwe spaansche gouvernement erkend. De heer Aston, de britsche gezant in Spanje had wel zyne paspoorten genomen, maar heeft den Heer Jerningham als zaakgelastigde by het gouvernement van Madrid achtergelaten.

Het huwelyk van de koningin van Spanje met een franschen prins won veld, ofschoon met eene naamsverandering. Men gelooft thans, dat het de prins van Montpensier is, die met de koningin zal trouwen. Eenige madridsche Couranten beschouwen dit huwelyk als onmogelyk en zeer verderfelyk voor het land; maar er bestaat eene party, en geene kleine, de *Felipista* genaamd, die dit huwelyk beschouwt als het eenige middel om het land te redden.

Madrid was rustig. De verkiezing der leden voor de Cortes ging er ongestoord voort. In Catalonien was men steeds ontevreden met het nieuwe gouvernement;

en in Barcelona hadden er andermaal be-
rechten plaats. Na de verklaring der
meerderjarigheid van de koningin heeft de
junta suprema zich wederom hersteld,
verklarende, dat de omwenteling is afge-
wiken van derzelve doel, en dat het mi-
nisterie Lopez het regt niet bezat om de
functien van het provisoire gouvernement
uit te oefenen. De vorderingen van de
junta en der republikeinsche party, die
haar onder de hand ondersteunt, zyn
hoofdzakelyk de volgende:— De daar-
stelling van eene nationale junta, bestaande
uit gedelegeerden van andere juntas; de
vergadering dezer junta niet te Madrid,
maar in eene andere stad, welke bewyzen
gegeven heeft van derzelve vaderlands-
liefde; beperking der prerogatieven der
kroon, voornamelyk met opzigt tot de be-
krachtiging der wetten, dat is: de *Veto*
moet alleen suspensief bestaan; rechtstreek-
sche verkiezing door het volk van leden
voor den Senaat, welke thans door de
kroon benoemd worden op eene lyst van
Candidaten, gekozen als gedeputeerden;
eindelyk het bestaan eener Cortes om de
Constitutie van 1837 te herzien en er ver-
anderingen in eenen democratischen geest
te maken.

Te Nieuw York had men Couranten van
Port-au-Prince ontvangen tot den 4 Sep-
tember. Deze Couranten vermelden, dat
de rust er overal heerschte; dat Koning
Salomon de Eerste (het opperhoofd der
jongste omwenteling te Aux Cayes) en zyne
vrienden van Aux Cayes te Port-au-
Prince waren aangekomen onder de geleide
van Generaal Lazzarre. Men wist niet
hoedatig het gouvernement handelen zou
met opzigt dezer gevangenen, die berouw
betoond hebben.

De opstand te Aux Cayes wordt door
eenige nieuwsbladen van Hayti toegeschre-
ven aan de kuiperyen van den ex-president
Boyer, die van Jamaica, na het overlyden
zyner vrouw, naar Europa vertrokken is.
De stoempakket, waarop de ex-president
zich bevond, deed Jacmel aan en ontscheep-
te aldaar, op den 25 Augustus, een engelsch
man met name Ariano, die onverwyld naar
Port-au-Prince vertrok. Deze reiziger
werd aangemerkt als een geheim agent van
den ex-president en belast met gewigtige
zaken. Zoodra hy te Port-au-Prince, thans
genaamd *Port Republicain*, aankwam, werd
hy door de autoriteiten aangehouden en
werden zyne papieren in beslag genomen
en nauwkeurig onderzocht. Men verkreeg
niets van dit onderzoek, en op het
voortbrengen van gunstige getuigenissen
werd de Heer Ariano in vryheid gesteld.

Het haytiaansche gouvernement wordt
door de nieuwsbladen aangeraden om een
zwaar leger van honderd duizend man
op de been te brengen, ten einde zich te
beveiligen tegen een mogelyken aanval van
Frankryk, die plan heeft dezelfs voorma-
lige kolonie te heroveren.

Het provisoire gouvernement van Hayti
heeft aan de weduwe van Dessalines, die
zich in een armoedigen toestand bevindt,
een pensioen van twaalf honderd pattienjes
haytiaansch courant 'sjaars verleend.

Er zyn ook andere besluiten door dat
gouvernement genomen, welke zeer toege-
juicht worden door de nieuwsbladen van
het land. Het eerste dezer besluiten be-
vat eene wyziging der administratieve af-
deelingen der republiek; het tweede is een
besluit, waarby de uitgaande regten op de
voortbrengselen van het land afgeschaf-
t en, om het te kort, hetwelk ontstaan
moet door de afschaffing der uitgaande
regten, te dekken, de tonnen gelden op
vaartuigen van vreemde natien verdubbeld
worden.

Het besluit luidt als volgt:—

Art. 1. De uitgaande regten op de voort-
brengselen van den landbouw en de nyver-
heid des lands worden afgeschaf.

Art. 2. Alle vreemde vaartuigen, die uit
krachte van het 3de artikel des decreets van

den 24 April jl., van de eene haven in ee-
ne andere aankomen, zullen in elke haven
een regt betalen, als:

1. Vaartuigen, metende tot honderd en
vyftig ton, honderd pattienjes van
Hayti.
2. Vaartuigen, metende van honderd en
vyftig tot twee honderd ton, honderd
vyftig pattienjes.
3. Vaartuigen, metende meer dan twee
honderd ton, twee honderd pattienjes.

Art. 3. Het tonnengeld, gesteld op een
pattienje hardgeld, of spaansch geld, zal ge-
bragt worden op twee pattienjes hardgeld.

De tonnenmaat van vreemde vaartuigen
zal berekend worden naar dezelfde maat-
staf als die der haytiaansche vaartuigen.

Art. 4. Het kaai- en waaggeld by den
invoer zal verdubbeld worden.

Art. 5. Dit besluit zal in werking komen
op den 11 September.

Le Courier des Etats Unis van den 9
September bevat een uitgebreid artikel
over den opstand van Aux Cayes, waar-
van het volgende de zakelyke inhoud is:—

Men bedriegt zich, wanneer men ge-
looft, dat de jongste omwenteling gemaakt
is door een der beide klassen Haytianen te-
gen den anderen; zy is gemaakt tegen
den President Boyer en eenige andere per-
sonen, die werktuigen waren zyner listige
dwingelandy. Langen tyd was het Boyer
gelukt den onderlinge haat der beide kasten
levendig te houden door denzelfden voed-
sel te geven, maar hy begunstigde geen
der beide; zyne gansche staatkunde be-
stond daarin om hen te doen twisten en
hen daardoor te verzwakken. Eindelyk
zyn hunne oogen open gegaan, zy hebben
begrepen, dat zy de dupen en slagtoffers
waren, en zy hebben hunne onderlinge
vyandschap voor een oogenblik laten va-
ren en zich vereenigd om zich te wreken
tegen hun gemeenschappelyken vyand.

Na den val van het gouvernement heb-
ben de gekleurden zich meesters gemaakt
van al de hooge civile en militaire posten
en ambten. De negers zyn hierover onte-
vreden geworden en begonnen te bedrei-
gen. Te Aux Cayes heeft men zich op ee-
ne wettige wyze tegen deze handeling be-
klaagd. De ontevredenen hebben een na-
drukkelyk verzoekschrift aan het provisoire
gouvernement ingediend, bevattende hun-
ne grieven en vorderingen. Het gouver-
nement heeft onverwyld commissarissen af-
gevaardigd om de partyen te bevredigen,
die daarin ook geslaagd zyn. De commis-
sarissen keerden terug naar Port-au-Prince;
doch de ontevredenen van Aux Cayes had-
den niet alleen hunne klagten gebragt by
het gouvernement, maar hadden ten over-
vloede een afschrift daarvan aan Generaal
Herard Rivière toegezonden, die zich des-
tyds bevond in het spaansche gedeelte van
het eiland. Rivière nam deze zaak niet
zoo bedaard op als zyne collegas van het
provisoire bestuur; zonder eenige vorm van
proces en onkundig der verrigtingen van de
afgevaardigde commissarissen, zond hy van
St. Domingo, over zee, een order om de
voornaamste onderteekenaars van het ma-
nifest te arresteren. De order werd uitge-
voerd en was het teeken van den opstand.

De voornaamste misdadiger, zoo er een
bestond, was zeker Heer Salomon, een
zeer achtenswaardige burger en zeer be-
mind by het volk, eerste regter der stad.—
Men wilde hem arresteren, maar hy week
met zyne twee zoons en verscheidene
vrienden op een zyner plantadjen. Daar
werd de alarmkreet geheven, en weldra
zag de Heer Salomon zich omsingeld van
een groot getal negers, die hem noemden
hun Chef, hun koning, en zwoeren weder-
stand te zullen bieden aan de uitvoering
der order van Generaal Rivière en te zul-

len vrymaken diegenen hunner aanhangers,
die reeds gearresteerd waren.

De burger oorlog werd dus op deze
wyze ver laard. Talryke versterkingen
kwamen uit de stad Aux Cayes en de om-
mestrecken zich scharen onder den stand-
aard des opstands. Maar er ontbraken
wapens, en op de aankomst van eenige de-
tachementen troepen, namen de opstande-
lingen de wyk in de dicht beboschte bergen
in de nabuurschap.

Hier volgt eene proclamatie van den
Maire des Cayes, van den 5 Augustus:—

“Op den 31 July deed zich op de plan-
taadje *Castel père*, de kreet van “te wa-
pen” hooren. De standaard der twee-
dragt werd ontrold. Deze rampspoedige
tyding heeft het nemen van krachtadige
maatregels teweeg gebragt. De gardes
nationale van onze gemeente, van Torbeck,
van Cavaillon, van Port Salut, het 12de re-
gement en een stuk veld geschut zyn tegen
hen gezonden. Op den 1 dezer maand
heeft onze ruitery, ter verkenning uitgezon-
den, eenige hunner ruiters, die gedurfd
hadden hen aantevallen, verslagen: zy
hebben vele gekwetsten en twee dooden
gehad. De vyanden van het land hebben
hunne stelling verlaten en naar Ravine
Seche de wyk genomen, zoodra zy vernom-
men hadden, dat wy in aantogt tegen hen
waren. Onze troepen sloegen dien weg
in. Op den 3den had er een gevecht
plaats op de hoogten van de plantaadje
Leblanc. Zy zyn volkomen verslagen ge-
worden en hebben de vlugt genomen, met
achterlating van vele dooden en gekwet-
sten. Deze ongelukkigen zyn menschlie-
vend behandeld geworden, gelyk zy ook
verdienen; want zy zeiden ons: “wy zyn
bedrogen geworden; men heeft ons ge-
zeid, dat wy tot slaven zouden gemaakt
en onze stukjes grond van ons afgenomen
worden.””

Volgens jongere berigten in *Le Courier*
had er na den 3den geen gevecht plaats.—
De opstandelingen waren in de bergen ge-
vlugt, en welhaast bevonden zy zich zon-
der levensmiddelen. Op den 5 versprei-
den zy zich en keerden terug in de stad.—
De burger oorlog is dus speedig ten einde
geloopen, vóór dat de troepen, welke tegen
de opstandelingen door het provisoire gou-
vernement, van Jeremie, onder het bevel
van Generaal Lazzarre en van St. Domin-
go, onder het bevel van Generaal Rivière,
waren uitgezonden, tyd hadden te Aux
Cayes aantekomen. De opstandelingen
bleven in de stad zonder eenigen over-
last te ondervinden; maar toen de Generaal
Rivière te Aux Cayes aankwam, was hy
zeer ontevreden over de zachte behande-
ling van het gouvernement jegens hen; en
men dacht, dat hy nieuwe arrestatien zou
bevelen.

Uittreksel uit eenen brief gedagteekend
Puerto Cabello, den 12 October:—

“De amerikaansche brik Caracas, kwam
op den 8 dezer, in eenen overtocht van 32
dagen, van Malaga te La Guayra aan, en
bragt de noodlottige tyding van het verlies
van het oorlogs stoomfregat der Vereenig-
de Staten *Missouri*, op hetwelke in den
nacht van den 26 Augustus, 'sdaags na des-
zelfs aankomst te Gibraltar, een brand uit-
brak; en na vyf uren lang gebrand te heb-
ben, vloog het in de lucht. Het was den
Heer Cushing, gezant der Vereenigde Sta-
ten naar China, gelukt zyne staatspapieren,
enz. te redden. Niets anders is gered ge-
worden, en gelukkiglyk is niemand er by
ongekomen. Het schynt, dat de brand
toevallig is ontstaan; dezelve is ontdekt ter
plaatse, waar brandbare stoffen bewaard
worden.”

HOF VAN ASSISES VAN BRABAND.

Den 4den Mei 1841 heeft te Cortenberg in de pastory een zware diefstal plaats gehad, gepleegd des nachts door drie gewapende personen en gewelddadig volvoerd.

By arrest van het Hof van Brabant zyn, den 12den Mei 1842, ter zake van dit feit, ter dood veroordeeld: *Henri Bonné*, oud 45 jaren, *Jean Baptiste Bonné*, zyn zoon, oud 20 jaren, en *Jean Baptiste Geens*, oud 43 jaren, alle drie mars-kramers uit Lier.

Door de Koninklyke genade, werd hun evenwel de doodstraf kwytgescholden en de veroordeeling daartoe gewyzigd in die tot levenslangen dwang-arbeid, na voorafgaande tepronkstelling.

In de gevangenis, in welke zy na hunne veroordeeling overgebracht waren geworden, uit het huis van arrest, waarin zy reeds een jaar in verzekerde bewaring opgesloten waren geweest, bevond zich ook zekere *Jansens*, die reeds eene straf van zes jaren dwangarbeid had doorgestaan, en thans wegens eenen nieuwen diefstal op nieuw te Brussel gevangen zat. Deze man betoonde groote ontroering op het vernemen van de ter dood veroordeeling van de beide *Bonnés* en van *Geens*.

Jansens had juist zyn vonnis tot levenslangen dwangarbeid ontvangen, toen men de *Bonnés* en *Geens* kwam halen, om de tepronkstelling te ondergaan. "Gaaf," zeide hy tot hen, "gaaf rustig op de markt den hemel verdienen; ik ben het, die de misdaad gepleegd heb."

Dit gezegde werd door een medegevangene gehoord. Later zeide hy aan twee der suppoosten. "Ziet gy die drie ongelukkigen; men heeft hen te pronk doen staan, en echter zyn zy onschuldig; ik zal de schuldigen doen kennen."

Nog die eigen dag schreef hy eenen brief aan den regter ter instructie, een gehoor verzoekende tot het doen van gewichtige verklaringen. Die brief werd eerst den volgenden dag overhandigd.

Eenige dagen later verklaarde *Jansens* aan den directeur der gevangenis, dat de bewuste diefstal te Cortenberg gepleegd was geworden, door hem zelve, een' zekeren *Mervel* en eenen derden persoon met name *Poisson*. Het beled tevens nog meerdere diefstallen, door hem met deze twee en nog meer andere personen gepleegd.

Deze verklaringen van *Jansens* werden aanvankelyk door de justitie, niet dan met wantrouwen, opgenomen. Men hield dezelve voor verdichtstels, ofschoon men niet begreep met welk doel.

Toen men hem later zyne bekentenissen wilde doen herhalen, kwam hy, voor zoo veel zich zelve betrof, daarop terug, beweerde zelf geen deel genomen te hebben aan den diefstal te Cortenberg, maar gaf als de daders daarvan op *Poisson* en *Mervel*, benevens zekeren *Schellings* als derde.

Intusschen had men de instructie voortgezet en alles scheen de waarheid van de eerste verklaringen van *Jansens* te bevestigen. Zoo ter zake van den bewusten diefstal te Cortenberg, voor welke reeds drie doodvonnissen geslagen waren, als ter zake van nog meerdere andere, werden voor het hof van assises van Brabant te regt gesteld: 1. *Jansens*, 2. *Poisson*, 3. *Mervel*, 4. *de Kock*, 5. *Carolina Jansens*, zuster van den eersten beschuldigde en vrouw van *Poisson*, en 6. *Schellings* zynde deze laatste evenwel voortvlugtig.

Ontzettend was de algemeene belangstelling in dit zonderling regtsgeding.

Op het oogenblik dat *Jansens*, die thans alles weder ten volle erkent, een omstandig verhaal van de geheele toedragt van den diefstal te Cortenberg begint te doen, hoort men het rollen van het rytuig, waarmede ook de drie vroeger ter dood veroordeelden, de beide *Bonné's* en *Geens*, naar het paleis van het hof worden gevoerd.

Het verhaal van *Jansens* bevat zoo naauwkeurig de byzonderheden van den diefstal te Cortenberg, en alle bykomende omstandigheden bevestigen zoo zeer de waarheid van zyn verhaal, dat er niet langer aan te twyfen valt, of hy, *Poisson* en *Mervel* zyn de ware daders daarvan geweest.

Dan, nemen wy voor het volgende zyne eigene bewoordingen.

"In de gevangenis overgebracht zynde, zag ik daar, op zekeren dag, ook *Poisson* en *Mervel*, en zeide ik tot den eersten: "Hoe! gy ook hier, en denkt gy wel aan de drie ongelukkigen, die zich hier boven ons hoofd bevinden?" (*zich zelf in de rede vallende*) Daar, Mynheer de president, bevond zich het hok van de drie ongelukkige, onregtvaardiglyk veroordeelden.

"Eenige dagen later zag ik die drie ongelukkigen, die men ter te pronkstelling naar de markt ging overbrengen. Een hunner, zich op de plaats bevindende, zeide al weenende: Vrienden, zoudt gy ook eenen doek voor my hebben, dien ik om myn hoofd zou kunnen slaan. (*De ontroering van Jansens is zoo sterk, dat hy zyn verhaal moet afbreken; eenige oogenblikken daarna vervolgt hy.*)

"Ik zeide aan die ongelukkigen, weent niet; gy gaat heden den hemel verdienen. Het is niet aan u het schavot te betreden, dat voegt my en twee anderen. Ik gaf mynen doek aan den vrager, die hem zich om het hoofd wond.

"Terwyl zy de te pronkstelling ondergingen is myne vrouw my in de gevangenis komen bezoeken. Het was een' Vrydag. Zy is beginnen te weenen. Ik zeide haar; maak my niet mistroostiger dan ik reeds ben. Gy zegt, dat wy wel ongelukkig zyn; maar zyt gy heden de markt overgekomen? Daar bevinden zich drie ongelukkigen, die reden hebben om te weenen; zy staan aan de schaudpaal en evenwel zyn zy zoo onschuldig als het eerst geboren kind.

"Gy weet zulks dan? hernam myne vrouw. Voorzeker, dus ging ik voort, het zyn ik zelf, *Mervel* en *Poisson*, die de daad gedaan hebben. Hierop sprak myne vrouw my aldus aan.—"*Pieter-Josef*, ziedaar vyftien jaren, dat wy getrouwd zyn; ik heb u steeds met een goed oog gezien; maar ik zou u er liever om hebben, zoo gy de waarheid verklaardet. Gy moet naar uw gemoed spreken en niets voor het geregt verbergen."

Ik begaf my naar binnen en liet twee brieven schryven, den eenen aan den aalmoezenier der gevangenis, den anderen aan den regter ter instructie; maar ik kwam geen antwoord. Sedert heb ik steeds op de belangen dier ongelukkigen aangedrongen. Tot verligting van myn gemoed heb ik alles aan het geregt geopenbaard, en ik herhaal hier voor God en voor de menschen, dat die drie ongelukkigen, die ik nimmer dan in de gevangenis gekend heb, niet het minste deel aan het feit van Cortenberg hebben gehad. De misdaad is begaan door my, *Mervel* en *Poisson*; dat zy my logenstraffen, zoo zy kunnen!"

De beide laatste zyn geheel verslagen en wagen niet de minste ontkenning.

Jansens voegt er nog by, dat de reden, waarom hy zyne bekentenis zoo lang vertraagd heeft, is, wyl hy tegen het reeds tegen hem geslagen vonnis in cassatie was gekomen en dat hy altyd nog boop voedde; maar op het gezigt der drie ongelukkigen, die men naar het schavot voerde, was het hem onmogelyk geweest, langer te zwygen.

De drie vroeger veroordeelden worden, voor de getuigen, aan de nieuw beschuldigten tegenovergesteld; de debatten worden voortgezet en duren eenige dagen.

De advocaat-generaal concludeert tot de schuldig-verklaring van al de thans voor het hof te regt staande beschuldigten, en verklaart zich overtuigd te houden van de onschuld van de beide *Bonné's*, vader en zoon, en van die van *Geens*.—"Myn Heeren, zegt hy ten slotte, verliest niet uit het oog, dat er hier drie onderscheiden belangen tegen over elkander staan: het belang der maatschappy, dat der beschuldigten en dat der onschuldige vroeger beschuldigten. Ik durf hopen, dat deze, na de hand gezegend te hebben, die hun het leven heeft gespaard, ook weldra de hand zullen zegenen, die hun de vryheid hergeven zal hebben.

By uitspraak der gezwoorenen worden al de beschuldigten, uit onderscheiden hoofden, schuldig verklaard, met uitzondering van de enkele vrouw *Poisson*.

Het arrest, den 21sten Juny 1843 geslagen, brengt mede: ten opzichte van *Jan-*

sens, *Poisson* en *Mervel*, als behalve aan andere diefstallen, ook schuldig bevonden aan dien te Cortenberg, de doodstraf voor de beide eersten en levenslangen dwangarbeid, benevens te pronkstelling en brandmerk voor den laatsten.

Er zyn alzoo thans vyf doodvonnissen geslagen geworden, ter zake van een feit, stellig door niet meer dan drie personen gepleegd.

De minister van justitie zal dit nieuwe arrest, voor zoo verre het met het vroeger, door ditzelfde hof, tegen de *Bonnés* en *Geens* geslagene, in verband staat, onverwyld, by het hof van cassatie indienen.

Het hoogst geregtshof zal te onderzoeken hebben, of de beide arresten in overeenstemming te brengen zyn, en ingeval van ontkennende beslissing, zoo de nieuwe als de vroeger beschuldigten, naar een ander hof van assises verwyzen, om by een en hetzelfde arrest in de beide zaken te doen beslissen.

Intusschen is er door de leden van de balie by collecte eenig geld byeengebragt, tot leening van den toestand der drie ongelukkige onschuldig veroordeelden.

Ook de leden van de jury hebben, te zelfden einde, onderling eene som van 115 franken byeengebragt, en door tusschenkomst van den advocaat-generaal aan hare bestemming doen geworden.

Wyders zyn er ook reeds bevelen gegeven, om de drie ongelukkigen behoortlyk te doen kleeden, en het pak van het bagne van Gent, hetwelk zy by hunne laatste verschyning voor de assises nog droegen, is hun bereids afgenomen.

Intusschen kan hunne gevangenschap nog een geruimen tyd aanhouden, en men vraagt zich, op welke wyze de staat hun later eene genoegzame voldoening voor al het geleden zal doen erlangen?

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 13 October 1843.

NAMENS den HoogEdelen Gestrengen Heer Gezaghebber ad interim dezer kolonie, wordt hierby openlyk kennis gegeven: dat de Heer Jan Hendrik Brugman Schotborgh, by dispositie van den 10 dezer maand No. 298, bevoegd is verklaard tot de uitoefening der functien van Deurwaarder en Geregts bode by de Regtbank alhier, onder de benaming van Assistent Klerk, en als zoodanig door hem op heden de eed afgelegd is.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

KRACHTENS besluit van de Regtbank dezer kolonie, dd. 10 October dj. No. 3, gevolgd op een door *CASPER HENSLE* en huisvrouw *GEERTRUIDA DEJONGH* ingediend rekwest, wordt hierby bekend gemaakt: dat de evengenoemde *CASPER HENSLE* en huisvrouw *GEERTRUIDA DEJONGH*, met onderlinge toestemming, van tafel, bed, bywoning en goederen gescheiden zyn, op de door hen getroffene overeenkomst, vervat in eene notariële acte dd. 25 September dj., in den inhoud waarvan zy op hun verzoek by gemeld besluit van de Regtbank gecondemneerd zyn; dat de boedel, die gemeenschappelyk onder hen beide bestaan heeft, gescheiden en de eene voor de schulden, door de andere na dato dezes gemaakt, niet aansprakelyk is.

Curaçao den 12 October 1843.
De Griffier by de Regtbank
voormeld,
A. BEAUJON.

NOTICE.

THE public is hereby warned against trusting the crew of the English Bark *LIZIE*, BOWNESS Master, as no debts contracted by them will be acknowledged by the Master or Consignee.

Curaçao, 11th October 1843.
O. M. DACOSTA.

NB. The above vessel will take any small freight or passengers if applied to immediately.